

Különös vasárnap

written by
Bodor Balázs

Address
Phone: 0040 724 700 600
E-mail: gybbodor@tutanota.com

1. INT. SZOBA - NAPPAL

Egy álló ingaóra penduluma jobbra-balra leng, az óra 08:59-et mutat. Amint tágul a kép, meglátjuk SZILAMÉRT (42), amint a nyakkendőjét köti, majd azt is, hogy egy antik toaletttükör előtt áll. ERZSÉBET (40) odalép férjéhez, megigazítja a gallérját. PETRA (13) és MÁRTON (7) civakodva keresztül rohannak a szobán, PETRA egy babát tart a kezében. Az óra kilencet üt.

PETRA

(Mártonnak)

Megkértelek, hogy ne nyúlj hozzá.

(Erzsébetnek)

Anyá, szinte benyomta a szemét.

MÁRTON

Nem nyúltam hozzá!

ERZSÉBET

Hagyjátok abba! Márton, van elég játékok!

MÁRTON

De nem jártam vele.

PETRA

Biztosan magától sétált át a nappaliba!

MÁRTON

Nem én tettem oda...

SZILAMÉR

Hagyjátok abba, mindjárt elkészünk.
Kint várjatok.

A gyerekek civakodása elcsendesül, egy ajtó becsapódása hallatszik. ERZSÉBET, miután megnézi magát a tükörben, kimegy. SZILAMÉR felveszi zakóját, megigazítja, majd miután megnézi magát a tükörben, elindul. A szoba ajtajából visszanéz, mintha valamit hallott volna, majd elindul.

2. INT. TEMPLOM - NAPPAL

Horizontális fahrt: az istentiszteleten résztvevők a lelkészre szegezett tekintettel hallgatják Isten ígését. Arcról arcra úszik a kép: egyikük éppen felveszi szemüvegét, másik az énekeskönyve után nyúl, a harmadik ásít, a negyedik sugdolózik a melletteülővel, stb.

LELKÉSZ
(háttérben)
prédikáció - meg kell írni

- lehetséges ígék a Bibliából:

3 Móz 19,31

1 Sám 28,5-20

2 Kir ,24

Ézsa 19, 3

Ézsa 29,4

Ámen!

Megemlékezünk szeretett
testvérünkre, Hubauer Miklósrá, aki
egy évvel ezelőtt húnyt el. Emléke
legyen áldott. Énekeljük a ...
éneket.

A hívők az énekeskeskönyvükbe merülve énekelnek, egyik arcra a másikkra úszik a kamera, majd miután eléri a padsorok végét, ráfordul az első sorra. Az arcprofilokat portrék váltják föl. ERZSÉBET, PETRA, MÁRTON és SZILAMÉR az első sorban ülnek, az egyetlen foghíjas hely SZILAMÉR balján van, mintha onnan hiányozna valaki. Felcsendül az áldás, a hívők felállnak, a portrékat összekulcsolt kezek váltják fel.

LELKÉSZ (CONT'D)
Áldjon meg téged az Úr, és őrizzen
meg téged! Ragyogtassa rád orcáját
az Úr, és könyörüljön rajtad!
Fordítsa feléd orcáját az Úr, és
adjon neked békességet! Ámen!

Frontális fahrt: a LELKÉSZ (40) a szószéken, áldásra emelt kezekkel zárja a szertartást, és miután kimondja az áment, összekulcsolja kezét. A lábon álló gyülekezet elhagyja a padokat és a kamera két oldalán haladnak a templom kijárata felé. A háttérben erőteljes orgonaszó csendül fel, amely betölti a teret, klaszterek hangzanak el, amelyek egyházi dallamra tisztulnak le.

3. INT. KONYHA - NAPPAL

A Hubauer család a konyhában ül az asztalnál, ERZSÉBET gőzölgő levest mer mindannyiuk tányérjába. Miután mindenkit kiszolgált leül, röviden imádkozik. Elkezdik fogyasztani az ennivalót. A kályhán gőzölgnek a fazakak és egy teáskanna.

SZILAMÉR
Nem tudom megszokni, hogy itt
eszünk.

ERZSÉBET

Ezt a ritka alkalmat ki lehet
bírní. Te is tudod, hogy most..

SZILAMÉR

Tudom.

4. INT. NAPPALI -NAPPAL

SZILAMÉR és ERZSÉBET a fotelben ülnek, teát és kávét
fogyasztanak.

5. INT. SZOBA, NAPPALI - NAPPAL

A két helyiség tele van emberekkel. Mindenki beszélget
valakivel, a gyerekek fel-alá rohangálnak. Általános a
zshivaj. SZILAMÉR rezignáltan ül, nem figyel
beszélgetőpartnereire, ATTILÁRA (45) és ANDRÁSRA (38).

Horizontális fahrt: a kamera arcról arcra megy, mindig azt a
párbeszédet halljuk, akit éppen látunk, a többi
háttérzajjá válik.

GIZELLA

(ERZSÉBETnek, aki néha
férjére figyel ki)

Húsz forintot adtam a két ápolónak,
akik hordágyra tették, és levitték
a mentőautóba. A klinikán is adtam
húszat-húszat a nappalos és az
éjszakás nővérnek, és megkértem
őket, hogy vigyázzanak rá. Azt
mondták, hogy ne féljek semmitől,
ők fél óránként be-benéznek hozzám,
habár szerencsére nem eszméletlen a
beteg. Másnap vasárnap
volt, bemehettem hozzám látogatóba.
Még mindig eszméletén volt, de már
alig beszélt. Csak
az ágyszomszédjától tudtam meg,
hogy az ápolónők feléje sem néznek,
ami nem is csoda, mert kettejükre
százhetven beteg jut, s ráadásul az
orvosok sem nyúltak hozzám, azzal,
hogy majd hétfőn alaposan megnézik.
Ez mindig így szokott lenni, amikor
szombat délelőtt hoznak be beteget..

A kamera továbbhalad egy csapat fiatal srácra, akik
figyelmesen hallgatják idősebb barátjuk háborús történeteit,
közben nagyokat szürcsölnek a gőzölgő teájukból.

ZSOLT

Igen, én is így tudom, de
folytasd, kérlek.

BALÁZS

Szerencsésen elkerültünk minden
szovjet csapatot, vagy épp ők
minket, ezt nem lehetett tudni, és
megérkeztünk Danzigba...

TAMÁS

(közbevág)
Danzig merre van?

BALÁZS

Lengyelország északi részén.

CSABA

Ha jól tudom, ma már Gdansk a neve...

BALÁZS

Így igaz. Ott táboroztunk le a
kikötő közelében és vártuk a
további parancsot. Akkorra már
kezdett csillapodni a gépezet... A
központ felé koncentrálnak minden
figyelem.

CSABA

Értelemszerűen, hiszen ha úgymond a
szív megszűnik verni, a test többi
része sem jut vérhez, és így az
egész gépezet leáll.

TAMÁS

De akkor miért Danzigba szólt a
parancs? Nem gondolod, hogy
ésszerűbb lett volna a gócpont
felé mozgosítani minden erőt?

BALÁZS

Mi sem értettük a helyzetet, de
hamarosan rájöttem a dolog
nyitjára. Északról, Königsberg
felől még egy utolsó szovjet volt
várható.

TAMÁS

(ZSOLTNAK sűgva)
Königsberg?

ZSOLT

(TAMÁSNAK sűgva)
Kalinyingrád, úgy hiszem...

BALÁZS

(már TAMÁS és ZSOLT
súgdolozása közben)

Teherautókkal és páncélozott
járművekkel kivonultunk a város
elő, aztán lassacskán
előrearaszoltunk, majd egy adott
ponton letáboroztunk. Vártunk három
napot, de nem jött semmi. A
parancsnok elunhatta magát, mert
negyedik nap hajnalban kiadta a
parancsot, hogy sietve...

Továbbhaladunk egy következő társaságba, amelyben két nő és
egy férfi van.

FRÜHAUF MELINDA

Hallottad mi történt Arankával?

KIRCH ESZTER

Nem, mi lett vele?

FRÜHAUF MELINDA

Hétvégén elmentek a férjével
vidékre...

KIRCH ALPÁR

(közbevág)

Az ő férje az a Vilmos, ugye?

KIRCH ESZTER

Nem, az a Mártáé. Az övé Kálmán...

KIRCH ALPÁR

Igazad van drágám.

(ESZTERhez)

És mi történt vidéken?

FRÜHAUF MELINDA

Kimentek a tanyai házukhoz két
napra. Tartottak ott néhány
tehenet, pár juhot, s persze vitték
magukkal a kutyájukat. Este
lefeködtek aludni, hát éjjel
arra ébred Rózsi, hogy
füstszagot érez. Amikor az ablakhoz
ment, látta, hogy az egész istálló,
meg a juhól lángol.

KIRCH ESZTER

(könnyező szemekkel)

Úristen, szegény állatok...

FRÜHAUF MELINDA

Szerencsére a férje talpraesett ember... Rózsi sikoltására felriadt, látta mi a baj, és mezítláb rohant kifelé.

KIRCH ALPÁR

Rózsi is ment vele?

FRÜHAUF MELINDA

Dehogy ment, alig kapott észbe, nem volt valami nagy segítség...

KIRCH ESZTER

Hát ilyen helyzetben... Szegénynek nem volt hogy felkészüljön rá, érthető, hogy nem volt a helyzet magaslatán...

FRÜHAUF MELINDA

Kálmán elkezdte hordani a kútról a vizet...

FRÜHAUF ÁRON

Szívem, tudod te is, hogy ez pletyka...

Továbbhaladunk a következő társaságba, amelynek része SZILAMÉR is, aki csak testben van jelen a beszélgetésen, gondolatai teljesen máshol járnak, csak úgy néz maga elé ki a fejéből. ANDRÁS figyelmesen hallgatja ATTILA történetét.

FRÜHAUF ÁRON

Hetvenegy éves volt... Három hete még javában dolgozott, igaz már nem a gép mellett, csak „oktatói minőségben”, ahogy ő mondta. Mindegy. Hetvenegy évesen fél ötkor kelt ki az ágyból, lassan elszűröcsölte az elhagyhatatlan hajnali feketét, s azzal ment is a Lágymányos túlsó sarkára. A reggeli villamossal végigutazott a városon, egészen Újpest külső szögletéig, ahol dolgozott. Nem tudta otthagyni a munkát, hiszen tétlenségébe belepusztult volna...

ANDRÁS

Szilamér. Szilamér!

SZILAMÉR

Elnézést, azt hiszem, hogy picit megütött a bor.

ANDRÁS

Nyugodj meg, nincs mit veszíteni.
 Patakon beszélnek egy esetet, hogy
 egy lutheránus és egy katolikus pap
 azon vitatkoztak, mi van a
 másvilágon. Egy alkalommal olyan
 tűzbe jöttek, mindenki a maga
 álláspontja mellett, hogy
 megesküdtek, aki előbb meghal,
 eljön bejelenteni a másiknak, hogy
 kinek volt igaza. A lutheránus pap
 halt meg előbb. Egy éjjel aztán
 megnyílik a katolikus pap
 ajtaja, és belép a lutheránus pap
 síri halványan. Nesz nincs a lába
 nyomán, csak jön-jön feléje, mint
 egy árnyék, majd megszólal: „Se úgy
 nincs, ahogy te mondtad, se úgy
 nincs, ahogy én mondtam.”

A társaság felnevet, SZILAMÉR komoly arccal nézi a többieket.

SZILAMÉR

Én csak azt remélem, hogy
 nem jelenik meg.

6. INT. NAPPALI, SZOBA - NAPPAL

A vendégek mindkét szobát körbeülik, a sok
 apró magánbeszélgetés egy zsvajjjá alakul. Az addigi déli
 fény hirtelen késő délutáni fényre vált, a meleg
 fények éles árnyékai kivetülnek az emberek mögé.

Belép a szobába egy roppant alacsony nő (MÉDIUM), magas
 kísérője (ÉVA) lépked a nyomában. Hirtelen csend lesz,
 mindenki rájuk figyel. ÉVA lehajol, a MÉDIUM hosszasan súg
 valamit a fülébe. Amikor befejezi, ÉVA kiegyenesedik és egy
 rövid szünet után megszólal:

ÉVA

Kedveseim, itt az idő. Kérem
 fáradjanak az asztalhoz.

A kamera elfordul az ebédlő felé, amit eddig még nem láttunk.

7. INT. EBÉDLŐ - ESTE

Több száz gyertya ég a vörös bársonnyal leterített asztal
 körül, az asztalon lévő gyertyák között tisztán
 kivehető Hubauer MIKLÓS (36) portréja. Kint már sötét van, a
 Hold fénye világítja meg halványan az ablakokat.

Amint lassan közeledünk az ebédlőhöz, a vendégség a kamera két oldalán elhaladva lép be a térbe, és gyülekeznek az asztal köré. SZILAMÉR ezennel nem az asztalfő, a két MÉDIUM az asztal két ellentétes oldalát foglalják el.

ÉVA

Kérem igyekezzenek.
Hubauer úr. Kérem adja oda a kezét (a MÉDIUMnak), Tamás, ön, mint a szellemhez legközelebb álló barát keze, oda jön. András, csak maradjon ott, ahol van. Gizella, maga nem jön?

8. INT. NAPPALI - ESTE

GIZELLA ijedten áll a szoba közepén, de kicsi gondolkodás után, bizonytalanul megindul az ebédlő felé.

9. INT. EBÉDLŐ - ESTE

A vendégek, mint akik eltévedtek, nem találják helyüket.

ÉVA

ZSOLTnak itt szorítsunk helyet.
Szirmay úr (BALÁZS), kérem ne sugdolózzon Buttler úrral (CSABA).
A szellemek nem szeretik a pajzánokat.

Miután mindenki megtalálja helyét, leülnek.

ÉVA (CONT'D)

Kérem, helyezték tenyereiket az asztalra, úgy, hogy kisujjaik szakadatlan láncba összeérjenek.
Hubauer úr, kérem, húzza le gyűrűjét. Behunjuk szemünket.

MÉDIUM

Hubauer Miklós, született 1921. december 12-én. Hús a húshoz, vér a vérhez, Gyere haza, megidézlek. Hús a húshoz, vér a vérhez, Gyere hozzánk, várunk téged! a, á, b, c, cs, d, e, é, f, g, gy, h, i, í, j, k, l...

Az asztal hirtelen megemelkedik, néhányuk meglepetésére.

MÉDIUM (CONT'D)

a, á, b, c, cs, d, e, é...

Az asztal hirtelen megmozdul, közben kopogás is hallatszik. ÉVA és a MÉDIUM kinyitják szemüket, egymásra néznek. Hubauer Miklós portréja felborul a táncoló asztalon.

MÉDIUM (CONT'D)

...m, n, o, p...

Újabb, ezennel hevesebb kopogtatás hallatszik, mintha a szellem közelebb került volna hozzájuk. Az ábécé szinte összes betűjére „reagál” a szellem, amely addig fokozódik, hogy már többen is kinyitják a szemüket. A szellem már az ebédlő kertbe nyíló ajtóján kopog, amely általános pánikot okoz a vendégekben. ÉVA kihúzza a karjára szerelt vasszerkezetet a bársonyterítőben található négy diszkrét lyukból, amellyel az asztalt emelte. Egyszer csak benyílik az ajtó, amelyen Hubauer MIKLÓS lép be. Finom mosollyal méri fel az egybegyűlteket, majd a kamerába néz.

VÉGE